

i Stand til at vinde ham tilbage. Paa hans egen Modstandskraft stolede hun stadig mindre. Hun saa ham nu, som han virkelig var. Den Side af hans Væsen, hun overhovedet ejede Forudsætninger for at overskue og bedømme, kendte hun nu tilbunds. Med al sin Naturkraft var han et Menneske uden Lidenskab, uden Selvopholdelsesdrift. Eller rettere: han besad kun Lidenskabens negative Egenskaber, dens kolde Natside: Trodsen, Selviskheden, Egensindigheden, ikke dens stormende Higen, ikke dens fortærende Længsel, ikke dens hærdende og lutrende Glød og Flamme.

Var det da ikke haabløst at fortsætte Kampen? Hun havde i disse Dage ofte maattet mindes, hvordan han engang i Spøg havde sammenlignet sig med hin Eventyrets Bakketrold, der var krøben op gennem en Muldvarpetue for at leve mellem denne Verdens Børn men ikke taalte Solens Skær og idelig i sin Lysrædsel tyede tilbage til sit lille Jordhul. Hun forstod nu, at der var en dybere Selverkendelse heri, end hun dengang havde anet eller vilde have tiltroet ham.

Ja, han tilhørte dybest inde en anden Verden, en anden Sol. Hvor forskellig fra de fleste andre af sine Samtidige han end kunde synes at være og altid selv havde følt sig, — han var dog Landets ægte Søn, et fuldbaarent Barn af det lidenskabsløse danske Folk med de blege Øjne og de frygtsomme Sind, . . . Bakketroldene, der ikke kunde se mod Solen uden at komme til at nyse, der først levede rigtig op i Skumringen, naar de sad paa deres lille Jordtue og fremkoglede straalende Syner i Aftenskyen til Trøst og Opbyggelse for det betrængte Sind . . . et Puslingefolk med store, tænksomme Hoveder med et Barns kraftløse Lemmer . . . et Tusmørkefolk, der kunde høre Græsset gro og Blomsterne sukke, men som forputtede sig i Jorden, saasnart Morgenhanen galede.

Uden at nævne nogetsomhelst om Grunden til sin lange Tavshed eller med et Ord at berøre Forberedelserne til Giftermaalet eller deres Rejseplaner kritiserede hun i spottende Tone den Beslutning, hvortil hans „Udvikling“ havde ført ham.

„Du taler om din Mangel paa Forfængelighed,“ skrev hun.